

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4T/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010032
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2019:6819010032.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou na hlavnom pojednávaní dňa 24. 06. 2019 v Revúcej, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

M. W., D.. XX. XX. XXXX vo R., trvale bytom M. XXXX/XX,
R., toho času bytom N. F. XX, R., rozvedená,
časníčka,

u z n á v a s a z a v i n n ú ,

že

v období od 20.06.2017 do 17.07.2018 si v Tornali a inde neplnila vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi H.P. W., D.. XX.XX.XXXX, pričom vyživovacia povinnosť jej vyplývala z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení Zákona o rodine, a bola jej určená aj rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 8P/3/2017 zo dňa 09.06.2017 tak, že je povinná prispievať na výživu svojho syna sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Reedukačného centra v H., O. XXX, pričom svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplnila napriek tomu, že v uvedenom období nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a časť obdobia pracovala a mala príjem, z ktorého mohla platiť výživné, týmto konaním jej vznikol dlh na výživnom vo výške 353,19 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2018 (ďalej len „Trestný zákon“).

rozhodol:

podľa § 207 ods. 1 s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona obžalovanej ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v priebehu skúšobnej doby dlžné výživné na účet Reedukačného centra v Tornaľa, Mierová 137, Tornaľa, vo výške 353,19 eur.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na obvinenú M. W. obžalobu pre skutok, ktorým mala naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Po splnení zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 252 Trestného poriadku súd rozhodol o vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej M. W., ktorej bola obžaloba riadne doručená a obžalovaná bola na hlavné pojednávanie riadne a včas súdom predvolaná. Obžalovaná mala možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní, zároveň boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní vrátane upozornenia a možnosti obžalovanej preštudovať vyšetrovací spis, ako aj robiť návrhy na doplnenie vyšetrovania. Súdom bola výslovne upozornená na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jej neprítomnosti, nakoľko je stíhaná na slobode za trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje desať rokov.

Obžalovaná M. W. v prípravnom konaní priznala, že vedela o vyživovacej povinnosti voči svojmu maloletému synovi H. W., D.. XX.XX.XXXX, ktorú si bola povinná plniť v zmysle rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 8P/3/2017-82 zo dňa 09.06.2017, právoplatného dňa 20.06.2017, mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na účet Reedukačného centra Tornaľa, kde bol jej syn umiestnený. Výživné nezaplatila za obdobie od 20.06.2017 do 17.07.2018, čím jej vznikol dlh vo výške 353,26 eur. Výživné platiť chcela, ale nemala z čoho. Poberala iba dávku v hmotnej núdzi, pričom za nájom platila 280,- eur, doma mala ďalšieho syna V. a peniaze potrebovala aj na jeho štúdium, nakoľko sa v tom čase učil za kuchára. Keď pracovala v reštaurácii Almáda vo Zvolene, jej príjem za pohyboval od 34,88 eur do 77,17 eur. K tomu poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške 120,- eur, ktorej výplata jej bola zastavená v auguste 2018, nakoľko mala brigádovať pri Vladimírovi Ivankovi, ako čašníčka, ale len jednu hodinu denne za 2,50 eur po dobu dvoch mesiacov, čo sa jej vôbec neoplatilo, preto k nemu nenastúpila. Je si vedomá toho, že dlžné výživné bude musieť zaplatiť, ale schopná to bude zaplatiť až po tom, čo sa zamestnajú jej synovia, lebo ich stále živí. Na úrade práce, je stále evidovaná, iba sa nechodí hlásiť. V domácnosti žije sama so synmi, iný príjem nemá, má viacero exekúcií na výživné, ktoré mala chybou úradu práce uhradiť, a to vo výške 1.000,- eur. Tiež musí splácať chladničku a práčku, ale ani to neplatí. V čase, keď bol syn v reedukačnom centre, mala s ním pravidelný kontakt, mala so zariadením dohodu, že im bude platiť po 10,- eur mesačne, ale nepodarilo sa jej to.

Svedkyňa N.. U. N., poverená sociálna pracovníčka Reedukačného centra v H., ktorej výpoveď na hlavnom pojednávaní bola pre jej neprítomnosť so súhlasom prokurátora prečítaná, v prípravnom konaní vypovedala, že dňa 07.12.2016 bol na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 12P/27/2016-33 zo dňa 02.12.2016 do starostlivosti Reedukačného centra H. umiestnený maloletý H. W., D.. XX.XX.XXXX a následne na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 8P/3/2017 zo dňa 09.06.2017, právoplatného dňa 20.06.2017, bola jeho matka M. W. zaviazaná povinnosťou prispievať

na jeho výživu sumou 30% zo sumy životného minima, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 20. dňa v mesiaci na účet Reedukačného centra v H.. Maloletý H.Š. W. bol v Reedukačnom centre do 17.07.2018, kedy bol prepustený z dôvodu dovŕšenia plnoletosti. Jeho matka ho zvykla sem tam navštíviť, posielala mu balíčky, avšak výživné neplatila. Od právoplatnosti rozsudku mala M. W. platiť výživné na svojho syna v nasledovnej výške: od 21.06.2017 do 30.06.2017 pomernú časť vo výške 9,95 eur, od 01.07. až do 30.06.2018, za 12 mesiacov, mala uhradiť sumu v celkovej výške 327,84 eur a za pomernú časť mesiaca júl 2018 za obdobie od 01.07.2018 do 17.07.2018 mala uhradiť sumu 15,47 eur, teda za celé obdobie mala zaplatiť sumu 353,26 eur. Napriek tomu si vyživovaciu povinnosť neplnila a výživné nezaplatila ani raz, pričom na úhradu podližnosti bola vyzvaná aj písomne, na čo vôbec nereagovala. Hoci maloletý H. W. bol do ich zariadenia umiestnený na základe predbežného (neodkladného) opatrenia dňa 07.12.2016, na základe ich interných predpisov, žiadajú výživné iba od právoplatnosti rozsudku, ktorým súd zaviazal matku maloletého dieťaťa platiť výživné, t.j. od 21.06.2017.

Rodným listom Matričného úradu R. mal súd preukázané, že maloletý H. W. je narodený dňa XX.XX.XXXX vo R., jeho narodenie je zapísané vo zväzku XX, F. XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX a jeho rodičmi sú matka M. W., D.. XX.XX.XXXX V. P. H. W., V.. XX.XX.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 8P/3/2017-82 zo dňa 09.06.2017, právoplatným dňa 20.06.2017, mal súd preukázané, že v dôsledku nariadenia ústavnej starostlivosti nad maloletým H.P. W., D.. XX.XX.XXXX v Reedukačnom centre H., bola jeho matke M. W. uložená povinnosť prispievať na výživu svojho syna sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované, neplnoleté dieťa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 20.- toho dňa v mesiaci na účet Reedukačného centra H..

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Potvrdením Reedukačného centra H. mal súd preukázané, že maloletý H. W., D.. XX.XX.XXXX vo R. bol v centre umiestnený na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 8P/3/20147-82 zo dňa 09.06.2017, ktorým bola nariadená ústavná starostlivosť nad maloletým v období od 07.12.2016 do 17.07.2018. Potvrdením Strednej odbornej školy pri reedukačnom centre Tornaľa bolo ďalej preukázané, že maloletý H. W., nar. XX.XX.XXXX bol ich žiakom, a to dennej formy štúdia od 07.12.2016 do 30.06.2018. V školskom roku 2017/2018 navštevoval druhý ročník dvojročného učebného odboru 24-98-F Technické služby v autoservise. Štúdium ukončil.

Písomnosťou zo dňa 30.10.2017 Reedukačné centrum H. upozorňovalo matku M. W. na povinnosť platiť výživné na maloletého H. W., nar. XX.XX.XXXX, nad ktorým bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 8P/3/2017-82 zo dňa 09.06.2017, nariadená ústavná starostlivosť, ktorá sa realizuje v Reedukačnom zariadení H. s tým, že dlh na výžinom k 30.10.2017 predstavuje sumu 119,23 eur.

Z prepúšťacieho listu zo dňa 17.07.2018 ďalej vyplynulo, že dňa 17.07.2018 bol H. W. prepustený z Reedukačného centra H. a z evidencie bol vyradený na základe skončenia ústavnej starostlivosti dovŕšením plnoletosti s poznámkou, že výživné zo strany rodičov nebolo vysporiadané, výška dlžnej sumy zo strany matky predstavuje sumu 352,77 eur.

Z potvrdení Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen, vyplýva, že obžalovaná M. W. bola v dobe od 01.06.2017 do 31.07.2018 zamestnaná v spoločnosti ALMADA, spol. s r.o., ako zamestnanec s pravidelným príjmom. V dobe od 10.05.2018 do 31.05.2018 bola zároveň zamestnaná na dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa - S. L.. Následne od 10.08.2018 bola evidovaná u zamestnávateľa - F. T., IČO: 42 001 854, ako zamestnanec s pravidelným príjmom. Od 26.06.2017 obžalovaná nepoberala žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou.

Správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen mal súd preukázané, že obžalovaná M. W. bola od 02/2013 do 15.08.2018 poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 142,40 eur, so spoločne posudzovanou osobou V. W., nar. XX.XX.XXXX. Dávka v hmotnej núdzi jej bola pozastavená z dôvodu nezdokladovania príjmu z pracovnej zmluvy za 07/2018. Obžalovaná nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, aktivačné práce nevykonávala. Posledná doba evidencie bola od 01.07.2002 do 07.11.2013, kedy bola vyradená na vlastnú žiadosť.

Zo správy spoločnosti ALMADA, spol. s r.o. a mzdovými listami mal súd ďalej preukázané, že obžalovaná dňa 31.07.2018 nenastúpila do práce, pracovný pomer bol s ňou preto ukončený. Za mesiac 06/2017 v predmetnej spoločnosti odpracovala 22 dní, celkom 44 hodín á 2,50/hod. a po vykonaní povinných zrážok odvodov jej bola vyplatená čistá mzda vo výške 77,17 eur a za mesiac 07/2017 až 11/2017 jej bola každý mesiac vyplatená čistá mzda vo výške 70,15 eur a v mesiaci 12/2017 jej bola na základe odpracovaných hodín vyplatená čistá mzda vo výške 34,88 eur. V dobe od 01/2018 do 07/2018 bola obžalovanej na základe odpracovaných hodín každý mesiac vyplatená čistá mzda vo výške 41,10 eur.

Zo správy podanej zamestnávateľom - S. L. vyplynulo, že obžalovaná mala u neho pracovať v období od 10.05.2018 do 31.05.2018, avšak za celé toto obdobie do práce nenastúpila.

Na základe vykonaného dokazovania vrátane priznania samotnej obžalovanej, hodnotiac ďalej vykonané dôkazy jednotlivito a v ich vzájomných súvislostiach mal súd preukázané, že obžalovaná si v dobe od 20.06.2017 do 17.07.2017 vôbec neplnila vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi H. W., nar. XX.XX.XXXX, umiestnenému v ústavnej starostlivosti, v Reedukačnom centre H., hoci v uvedenom období nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a podstatnú časť obdobia pracovala a mala pravidelný príjem, z ktorého výživné určené jej rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 8P/3/2017 zo dňa 09.06.2017, v minimálnej zákonnej výške, platiť mohla. I keď obžalovaná tvrdila, že výživné neplatila z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, nakoľko poberala iba dávku v hmotnej núdzi, a jej mesačný príjem v reštaurácii Almáda, kde pracovala sa pohyboval od 34,88 eur do 77,17 eur, pričom peniaze vynakladala na domácnosť a synov, keďže v domácnosti s nimi žila sama, a iný príjem nemala, v trestnom konaní bolo listinnými dôkazmi a výpoveďou svedkyne N.. U. N. preukázané iba to, že obžalovaná od času umiestnenia jej maloletého syna H. W. do ústavného zariadenia až do jeho prepustenia dňa 17.07.2018 z dôvodu dosiahnutia plnoletosti, výživné ani len sčasti na účet Reedukačného centra ku dňu rozhodnutia súdu neuhradila, napriek tomu, že na podlžnosti na výživnom bola Reedukačným centrom v H. upozorňovaná už koncom októbra 2017. Obžalovaná priznala, že celé obdobie neplatenia výživného nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, ktorá skutočnosť bola preukázaná aj listinnými dôkazmi, rovnako bolo preukázané i to, že v tomto období pravidelne pracovala ako čašníčka v spoločnosti Almada vo Zvolene, a z tohto zamestnania mala pravidelný príjem. Bolo preukázané i to, že okrem pravidelného príjmu zo závislej činnosti mala aj príjem vo forme dávky v hmotnej núdzi, z ktorých príjmov si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi H. W. plniť mohla. Navyše obžalovaná nepoprela ani to, že ďalšieho príjmu z dohody o pracovnej činnosti u S.Í. L. v priebehu mesiaca máj 2018 sa sama vzdala, keďže do zamestnania v období od 10.05.2018 do 31.05.2018 ani raz nenastúpila, pretože sa jej to neoplatilo. I keď obžalovaná tvrdila, že v inkriminovanom období zabezpečovala starostlivosť o ďalšieho syna V. a peniaze potrebovala na jeho štúdium, túto skutočnosť nemožno hodnotiť ako okolnosť, ktorá by ju zbavovala trestno-právnej zodpovednosti za neplnenie vyživovacej povinnosti k ďalšiemu maloletému dieťaťu, a to ani v prípade, že by v kritický čas žila s druhým synom v domácnosti sama, pretože táto skutočnosť sama o sebe nemala vplyv na existenciu jej ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému synovi H. W.. V čase vyhlasovania rozsudku súdom prvého stupňa obžalovaná dlžné výživné v sume 353,19 eur ani dodatočne neuhradila, súd ju preto uznal vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2018, pričom obžalovaná skutok schápala úmyselne, lebo si svoju zákonnú povinnosť vyživovať svojho maloletého syna vôbec neplnila, hoci vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti si vyživovaciu povinnosť voči nemu plniť mohla a mala, keďže v kritickom období mala pravidelný príjem a vedela, že je v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu povinná výživné platiť aj to len v minimálnej zákonnej výške vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Reedukačného centra H., a vedela i to že jej táto povinnosť vyplývala aj zo Zákona o rodine, ale úmyselne túto povinnosť zanedbávala.

Obžalovaná M. W. podľa správy o povesti z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotená. V registri trestov nemá žiadny záznam. V roku 2016 bola raz priestupkovo postihnutá blokovou pokutou za porušenie zákazu fajčenia na železničnom nástupišti vo Zvolene.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vyhodnotil povahu spáchaného trestného činu, jeho závažnosť a spôsob spáchania vrátane následku, zavinenia, prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osoby páchatelky a možnosť jej prevýchovy. Súd u obžalovanej vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j, l/ Trestného zákona, a to že sa k spáchaniu trestného činu priznala a viedla pred

spáchaním trestného činu riadny život. Príťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 Trestného zákona súd nezistil. Pri prevahe poľahčujúcich okolností súd preto v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona vychádzal zo zníženej hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby (0 až 2 roky) vo výmere 0 až 16 mesiacov. Postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, ktorá má predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, tiež s prihliadnutím na povahu prejednávaneho trestného činu, ako aj význam dotknutého záujmu chráneného Trestným zákonom, a to nárok osoby oprávnenej na výživu, ktorý nárok vypláva zo Zákona o rodine, súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej je potrebné uložiť trest odňatia slobody vymeraný v prvej polovici trestnej sadzby vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého súd podmienienečne odložil na primeranú skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, nakoľko prihliadol i na okolnosť, že obžalovaná ani do rozhodnutia súdu prvého stupňa dlžné výživné ani len sčasti neuhradila, pričom maloletý H. W. núdzou netrpel iba preto, že bol umiestnený v ústavnom zariadení, ktoré zabezpečovalo jeho každodennú starostlivosť a výživu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona súd zároveň uložil obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze uhradiť v priebehu skúšobnej doby dlžné výživné na účet Reedukačného centra v H., O. XXX, H., vo výške 353,19 eur, keďže v dobe od 20.06.2017 do 30.06.2017 bola povinná hradiť pomernú časť výživného zo sumy 27,13 eur, t.j. sumu 9,95 eur a ďalej od 01.07.2017 do 30.06.2018 bola povinná mesačne hradiť výživné po 27,32 eur a od 01.07.2018 do 17.07.2018 bola povinná uhradiť pomernú časť výživného zo sumy 28,08 eur, t.j. sumu 15,40 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.